

Eventualerne

- Authenticitet
- Heteroenticitet

Heterotelos

- Det første eventual tematiserer den positive kraft, der udspringer af erkendelsen af sin magtesløshed. Det udspringer af muligheden for at skelne mellem det, der er i vores magt, og det, der ikke er det, med det formål at kunne gribe aktivt ind i verden på vegne af begivenheden selv. Det er praksis' zone, og dermed også stedet for at øve det, Sokrates og Platon kaldte *euprattein*, for evnen til at forme sit liv i det godes billede. Det er evnen til at blive hændt af det gode.

-
- Her er de positive grundstemninger undren og skabelse. Undren dækker polerne benovelse og ærefrygt på den ene side, og indsigts- og forklaringsbegær på den anden. Skabelse dækker troen på, at det er muligt at formgive det nye, at menneskets vilkår kan forvandles. De negative grundstemninger er afmagt, apati, nihilisme, og vrede, bitterhed og harme, samt ressentimentet og det metafysiske raseri.

Synkatathesis

- Det andet eventual er kapaciteten til at give tilsagn til begivenhedens mening gennem fri accept. Dette er autonomiens og den kritiske indstillings zone. Her udfoldes en holdning til begivenheden, der hverken opfatter den som en "ting", eller som virkningen af en kausal proces, men som epiphanisk - hvilket er måden, hvorpå vi kan vogte dens identitet. Det er evnen til at fastholde en forskel mellem ord og begreb, viljen til at afvise tanken om, enhver form for, og et hvert forsøg på, konstruktion af mening.

-
- Her er de positive grundstemninger autonomi eller myndighed, både i det bekræftende og i det kritiske aspekt, samt alvor og nøgternt håb. De negative grundstemninger er angsten, der selv indeholder fortvivlelse, håbløshed og gru.

Kataphygé

- Det tredje eventual udtrykker den åbning af et socialt rum, som kraften giver basis for, en kraft, der findes mellem os, og som manifesteres gennem friheden hos de andres kroppe. Det er viljen til at ville essensen i rummet og stedet i form af de andres frihed, og at indvillige i at betragte sin egen krop som et sted: Kødets pampas, huden som det endnu tomme lærred, men også som en palimpsest.

-
- Her er de positive grundstemninger kærlighed, spændt ud mellem eros og agape, samt solidaritet. De negative grundstemninger er magtvilje med den tilhørende egoisme, hensynsløshed og selvtilstrækkelighed og selvretfærdighed.

Lepsis

- Det fjerde eventual er kapaciteten til at modtage tiden fra de andre som en gave. Det er påkaldelsen af en emotionel eller organisk logistik. Det er evnen til at modtage de lag af tid, der er vokset ind og bebor de fremmede gennem deres ældgamle kulturer og alt det, der er overgået dem. Det er troen på en frugtbar overflod, troen på pleroma, på en opfyldelse, hvori alle har del i kraft af begivenhedens skønne utimelighed.

-
- Her er de positive grundstemninger taknemmeligheden, glæden, og de tilhørende stemninger, lettelse, munterhed, spøgefuldhed og jubel. De negative grundstemninger er ligegyldigheden, og sorgen, der både rummer fortvivlelsen, forbitrelsen, fornægtelsen og accepten.

Prosoché

- Det femte eventual er opmærksomheden, evnen til at søge uden at foregribe. Denne indstilling manifesterer sig også som et positivt beredskab, hvis mentale baggrund må være udviklingen af en evne til "ikke-villen", til at afstå fra at ville.

-
- Her er de positive grundstemninger nærvær, lydhørhed, medleven, skabende indføling, opmuntring, men også inspiration, og intuition.
 - De negative grundstemninger er foregribelsens og fordømmenes reaktive mønstergenkendelse; det ubegrundede forbeholds og mistænksomhedens grimasser.

Ergon

- Det sjette eventual er viljen til at have magten til låns, til at blive en anonym del af begivenhedernes proces, der er viet til normativ fuldendelse. Det er forvaltningen af magten som opgave og forpligtelse, som det, der er pålagt én. At overgå sig selv ved at modtage sig selv fra begivenheden som om man kunne være en Anden, men altid at påtage sig ansvaret for rollen. Det er viljen til at overvinde sig selv ved at modtage sejren fra begivenheden, på dens vegne.

-
- De positive grundstemninger er her modet, og kampviljen, der indeholder selvovertindelsen, offerberedskabet, uselviskheden, og entusiasmen. De negative grundstemninger er frygten, der indeholder ængstelsen, rædslen, og det at have opgivet på forhånd; samt forfængeligheden og fejheden.

Den græske firkant

■ Det gode

Det skønne

■

friheden

■ Det retfærdige

Det sande

Anerkendelsespraksiser

- formel – reel
- Reel anerkendelse: nærvær, tillid
- Faglig kapacitet, kreativ energi
- Modsat kontrol og evaluering

Anerkendelsespraksiser

- Ubevidst – bevidst
- Ubevidst: projektiv identifikation: krænkelse (unddragelse) og favorisering
- Bevidst: personen har værdi for mig, personen er et moralsk væsen, personen har værdi for fællesskabet

Anerkendelsespraksiser

- Abstrakt – konkret
- Differentiering
- Konkret: sætte eksempler,
- Henvise til en sag
- Branding
- Anerkendelse som anerkendelsesgrundlag
- Coaching: intimteknologier

Anerkendelsespraksiser

- Funktionel – eksistentiel
- Positiv differentiering: mangfoldighed
- Virtuel anerkendelse
- Meta-kriterier